

Wojewódzki Urząd Pracy
w Szczecinie

MECHANIK URZĄDZEŃ KLIMATYZACYJNYCH

Centrum Informacji i Planowania Kariery Zawodowej w Szczecinie

ul. A. Mickiewicza 41
70-383 Szczecin
tel. 0-91 42 56 126, 0-91 42 56 128
fax 0-91 42 56 125
e-mail: cipkz-szczecin@wup.pl

Centrum Informacji i Planowania Kariery Zawodowej w Koszalinie

ul. Słowiańska 15A (IV piętro)
75-846 Koszalin
tel. 094 342 66 93, 346-25-37, 344-50-50
tel./fax 344-50-43
e-mail: cipkz-koszalin@wup.pl

Mechanik urządzeń klimatyzacyjnych

Mechanik urządzeń klimatyzacyjnych wykonuje przeglądy, naprawy i konserwację sprężarek, wentylatorów, dmuchaw, wymienników ciepła oraz układów nawiewno-wywiewnych, ich zespołów i pojedynczych części; diagnozuje stan techniczny, reguluje, przeprowadza próby po naprawie oraz instaluje i uruchamia ww. urządzenia na stanowisku pracy.

Zadania i czynności robocze

Głównym celem jest sprawowanie opieki nad różnego rodzaju maszynami i urządzeniami. Wiedzę o danym rodzaju maszyn mechanik zdobywa najczęściej kończąc szkołę zawodową.

Zadania zawodowe:

- wykonywanie przeglądów technicznych i ocenianie stanu technicznego urządzeń klimatyzacyjnych, typu: sprężarki, wentylatory (promieniowe i osiowe, jednostopniowe i wielostopniowe), dmuchawy, wymienniki ciepła oraz układy wywiewne, nawiewne i nawiewowo-wywiewne;
- czyszczenie i mycie maszyn i urządzeń, zespołów i pojedynczych części przed naprawą;
- demontaż typowych urządzeń klimatyzacyjnych przy wykorzystaniu różnorodnych narzędzi i przyrządów ślusarskich ogólnego przeznaczenia i przyrządów specjalistycznych;
- weryfikacja części oraz dobieranie i dopasowywanie części zużytych nieznormalizowanych, z wykorzystaniem obróbki ręcznej, obróbki mechanicznej, obróbki plastycznej i różnorodnych sposobów łączenia, np. klejenia, nitowania, lutowania, spawania itp.;
- wykonywanie napraw bieżących, średnich i głównych urządzeń klimatyzacyjnych;
- nadzorowanie pracy oraz smarowanie wentylatorów, dmuchaw i innych urządzeń klimatyzacyjnych;
- przeprowadzanie prób naprawianych urządzeń klimatyzacyjnych;
- regulacja i nastawianie do pracy zespołów nawiewno-wywiewnych, wymienników ciepła, wentylatorów, dmuchaw itp.;
- sporządzanie uproszczonej dokumentacji technicznej wykonywanych napraw oraz wypełnianie dokumentacji warsztatowej, pobieranie materiałów, części i narzędzi z magazynu;

- konserwacja i zabezpieczanie antykorozyjne urządzeń klimatyzacyjnych, wymiana płynów eksploatacyjnych z zachowaniem wymogów bhp i ochrony środowiska naturalnego;
 - sprawdzanie jakości wykonywanych prac obsługowo-naprawczych uniwersalnymi i specjalistycznymi narzędziami i przyrządami pomiarowymi;
 - instalowanie i uruchamianie na stanowisku pracy nowych urządzeń klimatyzacyjnych oraz urządzeń po naprawach głównych (kapitałnych);
 - organizowanie stanowiska pracy, przestrzeganie przepisów bhp i ppoż.;
 - instruowanie użytkowników (operatorów) o zasadach i wymogach prawidłowej eksploatacji urządzeń klimatyzacyjnych.
- Dodatkowe zadania zawodowe:
- po uzyskaniu odpowiedniego przeszkolenia praca na stanowiskach montażu w zakładach produkujących ww. urządzenia;
 - prowadzenie szkoleń praktycznych dla uczniów po uzyskaniu uprawnień pedagogicznych.

Środowisko pracy

materialne środowisko pracy

Mechanicy urządzeń klimatyzacyjnych, jeśli są zatrudnieni w przemyśle, a tak jest najczęściej, pracują z reguły w budynkach, w halach produkcyjnych. Ich konkretne miejsca pracy są trudne do określenia, zależą od miejsca zatrudnienia i rodzaju maszyn, za które odpowiadają. Niemal wszyscy bywają narażeni na hałas powodowany przez maszyny, wibracje, brud (smary, odpady). Niektórzy, np. mechanicy silników, narażeni są na duże stężenie spalin. Na ogół wszystkie niedogodności utrzymują się w granicach dopuszczalnych przepisami bhp, czyli nie zagrażają zdrowiu.

społeczne środowisko pracy

Praca mechaników ma zazwyczaj charakter zespołowy, co wiąże się z koniecznością dość częstego – głównie ustnego – porozumiewania się z innymi. Prócz kolegów, z którymi podczas pracy trzeba wymieniać niezbędne informacje, mechanik musi się kontaktować z jednej strony z przełożonymi, przekazującymi mu polecenia i dość skrupulatnie kontrolującymi ich wykonanie, z drugiej zaś strony z robotnikami, użytkownikami poszczególnych maszyn i urządzeń, informującymi mechaników szczegółowo o tym, co wymaga naprawy.

organizacyjne środowisko pracy

Mechanik z reguły pracuje 8 godzin dziennie. Pracę najczęściej zaczyna rano. Jednak w zakładach pracy wielozmianowej mechanicy, a przynajmniej niektórzy z nich, bywają zatrudniani również na zmianie popołudniowej. W zakładach o pracy ciągłej, np. w hucie szkła, mechanicy pracują nawet w nocy. W razie poważnych awarii konieczna jest praca w nadgodzinach. Zupełnie inaczej jest w przypadku mechaników prowadzących własną działalność gospodarczą. O czasie pracy decyduje wówczas „robotą do zrobienia”, terminy umówione z klientem, potrzeba zarobku. Z koniecznością wykonywania jakichś robót poza swym stałym miejscem pracy, czyli z wyjazdami na delegacje – mechanik ma do czynienia w zasadzie tylko w sytuacjach nadzwyczajnych, na przykład, gdy maszyna wyprodukowana przez jego macierzysty zakład zepsuje się u użytkownika. W odmiennej sytuacji są mechanicy specjalnie powołani do przeprowadzania napraw u klienta, np. z pomocy drogowej lub z serwisów firmowych.

Praca mechaników bywa na ogół ściśle nadzorowana przez ich zwierzchnika, najczęściej brygadzystę albo majstra. Nierzadko zresztą tym brygadzystą lub mistrzem bywa jeden z nich – też mechanik – o szczególnie dużym doświadczeniu i długiej praktyce zawodowej.

Wymagania psychologiczne

Do podstawowych wymagań stawianych wszystkim ludziom techniki – poczynając od inżynierów, a na mechanikach kończąc – należą: odpowiedzialność, sumienność, skrupulatność, zdyscyplinowanie. Umiejętność logicznego rozumowania wraz z wrodzoną lub wykształconą dokładnością, wyobraźnią, zdolnością skupiania się na rozwiązywanych zadaniach i niezłą pamięcią tworzą aparat umysłowy niezbędny mechanikowi pragnącemu stać się cenionym profesjonalistą. Zainteresowania i uzdolnienia techniczne, odpowiednia praktyka zawodowa i doświadczenie decydują o mistrzostwie w swoim fachu.

W pracy mechanika przydaje się dobry wzrok i słuch, ciekawość, sprawności manualne. Ideałem w tym zawodzie są tzw. „złote ręczki”. Do tego wszystkiego wszakże nieodzowna jest jeszcze cierpliwość i wytrwałość.

Wymagania fizyczne i zdrowotne

Praca mechanika jest pracą fizyczną, pod względem wydatku energetycznego przeważnie średnio ciężką. Dotyczy to zwłaszcza prac przy demontażu i montażu maszyn, wymagających przemieszczania nieraz dość ciężkich części maszyn. W związku z tym silna budowa i większa od przeciętnej sprawność fizyczna bywa w tym zawodzie pomocna. Przeciwwskazaniami do tego zawodu są natomiast: poważne wady wzroku, zaburzenia równowagi, zawroty głowy, padaczka itp. Słowem, choroby, których objawy mogłyby stworzyć dodatkowe zagrożenie podczas pracy wśród maszyn znajdujących się w ruchu.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie

Zawód mechanika zdobywa się po ukończeniu zasadniczej szkoły zawodowej o odpowiedniej specjalności. Są to zazwyczaj szkoły o profilu mechanicznym. Jest ich w Polsce bardzo dużo – mieszczą się praktycznie każdym większym mieście.

Coraz częściej można spotkać się ze zjawiskiem preferowania przez pracodawców absolwentów techników mechanicznych. Bowiernie w miarę wdrażania do procesów wytwórczych coraz nowocześniejszych technicznie tym samym i kosztowniejszych obrabiarek i urządzeń produkcyjnych rosną wymagania, jakie stawia się mechanikom.

Mechanicy o zasadniczym wykształceniu zawodowym, aby sprostać tym rosnącym wymaganiom, mogą uczestniczyć w różnego rodzaju specjalistycznych kursach i szkoleniach, a także podjąć dalszą naukę w technikach.

Ze względu na konieczność przemieszczania różnych cięższych elementów maszyn i konstrukcji – np. podczas remontów – jest to w zasadzie zawód dla mężczyzn, choć w różnych branżach zdarzają się czasem wyjątki od tej zasady.

Możliwości zatrudnienia oraz płace

Według danych GUS przeciętne wynagrodzenie osób zatrudnionych w zawodach z grupy Mechanicy maszyn i urządzeń wynosiło 140 % przeciętnego wynagrodzenia w kraju.

Zawody pokrewne

inna nazwa zawodu – monter

mechanik pojazdów samochodowych
elektromechanik
ślusarz
frezer
technik mechanik

Źródła:

Przewodnik po zawodach, wydanie II; www.psz.praca.gov.pl;
www.stat.gov.pl; www.pracuj.pl; www.wynagrodzenia.pl

Materiał opracowany przez Centrum Informacji i Planowania Kariery
Zawodowej Filii WUP w Koszalinie